டிலனாயும் மறைச்சாட்சி தேவசகாயம்பிள்ளையின் மனமாற்றமும்

முனைவர் ஞா. ஜெயசிலன்,
உதவிப்பேராசிரியர்,
நா.ம.ச. காமராஜ் கல்வியியல் கல்லூரி,
பழவிளை, நாகர்கோவில்,
கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

முன்னுரை

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் திருவிதாங்கூரை ஆண்டு வந்த அரசர்களில் தலைசிறந்தவராகக் கருதப்படும் மன்னர் மார்த்தாண்டவர்மா கி.பி. 1729–ல் ஆட்சிக்கு வந்ததும், அருகிலுள்ள வேற்று நாடுகளை அடக்கி, வேணாட்டைப் பெரும் பேரரசாக்க எண்ணினார். அதன் முதல்படியாக உள்நாட்டுக் கலவரங்களையும், குழப்பங்களையும் அடக்கி, அவற்றிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். அவரது பணி அத்துடன் நிறைவடைவதாயில்லை. அக்காலத்தில் இந்தியக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் ஐரோப்பியர்களின் ஆதிக்கம் அதிகமாயிருந்தது. அவர்கள் தங்கள் ஆதிக்க மனப்பான்மையினால் அடிக்கடி தங்களுக்குள் போட்டியிட்டதுமட்டுமன்றி அருகிலுள்ள இந்திய அரசுகளின் உள் விவகாரங்களிலும் தலையிட்டனர். இதுவே திருவிதாங்கூரிலும் நிகழ்ந்தது.

வீரமார்த்தாண்டவர்மாவும், டிலனாயும்

திருவிதாங்கூரை ஆண்டு கொண்டிருந்த வீர மார்த்தாண்டவர்மா மகாராஜா டச்சுப்படையுடன் குளச்சல் என்னுமிடத்தில் யுத்தம் செய்ய நேர்ந்தது. 1741 ஆகஸ்டில் டச்சுப்படை முழுத் தோல்வியுற்றது.[1] அப்படையின் தலைவராயிருந்த டிலனாய் 23 படை வீரர்களுடன் கைதியாக்கப்பட்டார்.[2] பத்மனாபபுரத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள உதயகிரிக் கோட்டையில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த டிலனாய் நாளடைவில் மகாராஜாவின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானார். அவரது உண்மையான உழைப்பும், நம்பிக்கையான நடத்தையும், யுத்த தந்திரமும் மன்னர் பெருமானை மிகவும் கவர்ந்தன. திருவிதாங்கூர் சேனையில் பணியாற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்த டிலனாய், படிப்படியாக சேனைத் தலைவன் என்ற பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்டார். அரச கட்டளைக்கிணங்க அவர் திருவிதாங்கூர் படைகளுக்கு மேல்நாட்டுப் பயிற்சியளித்து மன்னரின் கைகளைப் பலப்படுத்தி மன்னருக்கு வெற்றியைக் குவித்த பெருமைக்கு உரியவரானார்.

திருவிதாங்கூர் படைத்தலைவன் டிலனாய்

திருவிதாங்கூர் படையின் தலைவனாக டிலனாய் நியமிக்கப்பட்டதும் திருவிதாங்கூர் மன்னர் மார்த்தாண்டவர்மாவுக்கும் காயங்குளம் மன்னருக்கும் போர் மூண்டது. இப்போரில் காயங்குளம் முதல் கொச்சி வரையிலுள்ள பகுதிகள் டிலனாயின் முயற்சியால் பிடிக்கப்பட்டன.[3] அஞ்சுதெங்கும் சரணடைந்தது.[4] களக்காட்டில் மன்னரின் எதிரிகளை முறியடிக்க ஒரு போர் நடந்தது. இப்போரில் டிலனாயின் 19–வயதான மகன் ஜோகனாஸ் டிலனாய் மடிந்தான்.[5] ஜோகனாஸின் சேவையைப் பாராட்டி மன்னர் டிலனாய்க்குப் பெரிய படைத்தளபதி என்ற பட்டத்தைச் சூட்டினார்.[6] எனவே திருவிதாங்கூர் வரலாறு அவரை "வ– ய கப்பித்தான்" என அழைக்கின்றது.[7] வ– ய என்ற மலையாள வார்த்தைக்குப் பெரிய என்று பொருள். கப்பித்தான் என்பது காப்டன் என்ற ஆங்கிலச் சொல்– ன் திரிபாகும்.

உதயகிரி கோட்டையில் அமைந்த பழமையான ஆலயத்தினுள் இலத்தீனிலும், தமிழிலும் எழுதப்பட்ட ஏழு சாசனங்களை இன்றும் காணலாம். அவ்வாலயத்தினுள் டிலனாய் துரையின் கல்லறையுடன் இவரது குடும்பத்தினரின் கல்லறைகளையும், சில கிறிஸ்தவர்களின் கல்லறைகளையும் காணலாம். பக்கத்திலுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் இவர்களின் கல்லறைகளின் மீது பாலாபிசேகம் செய்வதுண்டு. டிலனாய் குளச்சல் போரில் (ஆஹறந்றப்ங ர்ச் இர்ப்ஹறுநீட்ங்ப்) கைதியாகி உதயகிரி வந்த சமயம்தான் நீலகண்டபிள்ளை, மன்னரின் ஏவலராகப் பொறுப்பேற்றுச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.[8]

அப்போது திருவிதாங்கூருக்குத் தேவையான போர்க் கருவிகளை உற்பத்தி செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்த பெல்ஜியம் நாட்டு டிலனாயுடன் நீலகண்ட பிள்ளைக்கு நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது.[9] பின்னர் நீலகண்டனும் டிலனாயும் அடிக்கடி சந்திக்கத் தொடங்கினர். அவர்கள் நடுவே ஆழமான நட்புறவு அரும்பியது.

நீலகண்டனின் துக்கம்

ஒரு நாள் நீலகண்ட பிள்ளை மிகுந்த துக்கத்தோடு நடப்பதை டிலனாய் கவனித்தார். அருகில் சென்று துக்கத்தின் காரணம் என்ன என்று விசாரித்தார். அதற்கு நீலகண்ட பிள்ளை பதில் கூறினார். -என் குடும்பத்தில் ஏராளம் இழப்புகளை அனுபவித்ததால் துண்டு துண்டாக வெட்டப்பட்டவன் போல் நான் உணர்கிறேன். எல்லா இழப்புகளுக்கும் உச்சகட்டமான மகாதுயரமான ஒன்று

இப்போது நடந்துள்ளது. உயர்தரமான மாடுகள் திடீரென இறந்து விட்டன”[10] என்றார்.

மனமாற்றத்தின் காரணம்

உதயகிரி கோட்டையின் தளபதியாகிய டிலனாய் புன்முறுவலோடு, -எல்லாம் வல்லவரும் தாராளமானவருமான இறைவன் தங்களிடமிருந்து பறித்துக் கொண்ட மாடுகளைத் திரும்பத்தர முடியாது என்று நினைக்கிறீர்களா”? என்று கேட்டார். பழைய ஏற்பாட்டில் வரும் யோபுவின் வாழ்க்கையை எடுத்துரைத்தார். கிறிஸ்தவ விசுவாச பேருண்மைகளை நீலகண்டனுக்கு விளக்கி, யோபுவைப் போல் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் சமமாகப்பாவிக்கும் மனப்பக்குவம் வேண்டும் என்று உறுதிபடக்கூறினார். இதைக் கேட்ட நீலகண்ட பிள்ளை மனஆறுதல் அடைந்தார். பகுத்தறிவிற்கு உகந்ததாக இருந்த கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தைத் தழுவ தான் விரும்புவதாகக் கூறினார்.[11]

நீலகண்ட பிள்ளையின் விசுவாசம்

நீலகண்டபிள்ளை கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறுவதில் உறுதியாய் இருப்பதை அறிந்த டிலனாய் கிறிஸ்துவின் விலைமதிக்கப்படாத இரத்தத்தினால் ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்துரைத்தார்.[12] அழைக்கப்பட்டவர் பலர், ஆனால் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்டவர் சிலர் என்றும் கேட்டறிந்த பிள்ளை தம் பழைய மத ஆச்சாரங்களையும், போ– விசுவாசத்தையும் அறவே விட்டெறிந்து திவ்விய இயேசுவின் அன்புக்கட– – ருந்து ஒரு துளித் தண்ணீரால் தன் பாவக்கறைகள் கழுவப்பட வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார். ஆகவே அவருக்குத் திருமுழுக்கு அளிப்பது தேவை என டிலனாய்க்கு உறுதியானது. அதற்கு டிலனாய் தேர்ந்தெடுத்த கோவில் வடக்கன்குளம்.[13]

வடக்கன்குளம் – பரஞ்சோதி நாதர்

வடக்கன்குளம் எனப்படும் இந்த ஊர் ஆரல்வாய்மொழியி– ருந்து கிழக்குத் திசையில் 9.60 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் திருநெல்வே– மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள திருக்குடும்பத் தேவாலயம் அன்று ஓலைக்கட்டிடமாக இருந்தது. அந்தச் சமயம் ஜாண் பேப்டிஸ்ட் புட்டாரி அத்தேவாலயத்தின் விசாரணைக் குருவாக இருந்தார்.[14] டிலனாய் நீலகண்ட பிள்ளையின் விபரங்களை எழுதி அவருக்குத் திருமுழுக்கு அளிப்பதன்

அவசியத்தைக் குறிப்பிட்டு ஒரு கடிதம் கொடுத்துப் பிள்ளையைப் பரஞ்சோதிநாதர் சுவாமிகளிடம் அனுப்பிவைத்தார். நீலகண்ட பிள்ளையைக் குறித்து டிலனாய் விலி– யத்தில் ஆண்டவர் அருளிச்செய்த நல்ல நிலத்தில் விழுந்த விதை இவர் (மத். 13:8,23) என்று எண்ணிப் பெருமிதம் அடைந்தார்.

நீலகண்ட பிள்ளையின் மன உறுதி

வடக்கன்குளம் வந்து சேர்ந்த நீலகண்டபிள்ளை டிலனாய் கொடுத்த கடிதத்தைப் பங்குத்தந்தை பரஞ்சோதிநாதரிடம் ஒப்படைத்தார். கடிதத்தைப் படித்த குருவானவர், பிள்ளையின் முகத்தில் விளையாடிய களங்கமின்மையை கவனித்தார். அவரதுக் குடும்பப்பெருமை, உத்தியோக வ– மை, கல்வியறிவு ஆகியவற்றையும் கேட்டறிந்தார். ஆயினும் உலகப் பெருமைகளையும் இந்து சமயச் செல்வாக்கையும் நினைவில் கொண்ட குருவானவர் திருமுழுக்கு அளிக்கத் தயங்கினார். பிள்ளையவர்கள் அதனை உணர்ந்து தமது விசுவாசம் வேரூன்றி வளர்ந்திருக்கும் நிலைமையையும், அதைக் காப்பாற்ற தமது இன்ப வாழ்க்கையின் பெருமைகள் அனைத்தையும் தியாகம் செய்யக் கொண்டுள்ள உறுதியையும் விண்ணக பேற்றின் முன் இவைகள் அனைத்தும் தூசி என்ற, ஆடாத, அசையாத நம்பிக்கையையும் வெளியிட்டுத் திருமுழுக்கு அளிக்குமாறு வேண்டிக் கொண்டார்.[15]

நீலகண்ட பிள்ளை தேவசகாயம் ஆனது

நீலகண்ட பிள்ளையை ஆவல் நிறைந்த கண்களுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்த குருவின் உள்ளத்தில் ஆனந்தம் தழைத்து வளர்ந்தது. உடனே கோவில் உபதேசியாராயிருந்த திரு ஞானப்பிரகாசம் பிள்ளை அழைக்கப்பட்டார். நீலகண்ட பிள்ளைக்குத் தேவையான மறையுண்மைகள் கற்பிக்கப்பட்டன. ஞானஸ்நானத்தால் கழுவப்பட்ட நீலகண்ட பிள்ளை, “தேவசகாயம்” எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டார்.[16] உபதேசியார்தானே அவருக்கு ஞானத்தந்தை (எர்க் சஹற்ட்ங்ழ்) யாக இருந்தார்.

அளவற்ற சக்தியைக் கொண்ட எதிரிப்படையைத் தனிமையில் எதிர்த்து வென்ற வெற்றி வீரனின் உள்ளப்பூரிப்புப் பிள்ளையின் முகத்தில் மின்னி ஒளிர்ந்தது. தமது விசுவாசத்தைத் தக்க முறையில் காப்பாற்ற இறைவனின் இரக்கத்தை வேண்டிக் கொண்டார் பிள்ளை. குருவானவரின் ஆசிர் பெற்றுத் தம்முடைய ஞானத்தந்தையிடம் விடை கேட்டு வீடு திரும்பினார். முன்பு பல சந்தர்ப்பங்களிலும் அவர் பெருமைச் செழிப்பின் எல்லையைக் கண்டவராகத் தம்மையே கருதியதுண்டு. ஆனால் இது போன்ற ஒரு பூரிப்பு உண்டு என்று

அவர் முன்னால் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் எண்ணியிருந்ததே இல்லை. கடவுளுக்கு எவ்விதம் நன்றி செலுத்த வேண்டுமென அறியாது தத்தளித்தது அவர் மனம்.

தேவசகாயம் பிள்ளையின் மறைபரப்பும் பணி

பத்மனாபபுரம் வந்த தேவசகாயம் முதன் முதலாக நன்றி நிறைந்த பார்வையுடன் டிலனாயைச் சந்தித்தார். அந்நேரம் இனம் தெரியாத ஓர் உறுதியும் மகிழ்வும் அவர் முகத்தில் இழையோடின வாய்ப்புக் கிடைத்த போதெல்லாம், கிறிஸ்துவின் புனித வாழ்க்கையையும், கிறிஸ்தவ மறையுண்மைகளின் மேன்மையையும் தம்மிடம் வருவோருக்கு எடுத்துக் கூறினார் பிள்ளை.

பல இன மதங்களைச் சேர்ந்த–வெவ்வேறு கொள்கைகளைக் கொண்ட–நண்பர்களும், அன்பர்களும் தேவசகாயம் பிள்ளையின் அறிவுரைகளைக் கேட்டு வியப்புற்றனர்; கிறிஸ்தவ சமயத்தின் மேன்மையை உணர்ந்தனர்; மனமாற்றம் அடைந்தனர்.[17]

ஞான ஒளியில் மிளிர்ந்த தன் கணவனின் போக்கில் ஒரு மாறுதலைக் கண்டாள் மனைவி. அவர் சில செபங்களைச் செய்வதையும், முழங்கா– ல் இருப்பதையும், முன்னிலும் அதிகமாகத் தான தருமம் செய்வதையும், அவருக்குள் ஏதோ மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதையும் கூர்ந்து கவனித்தாள்.

தேவசகாயம் மனைவியை மனமாற்ற முயற்சி

ஒரு நாள் தேவசகாயம் தான் கிறிஸ்தவனானதை மனைவியிடம் சொல்–கத்தோ– க்க மதத்தில் சேருவது நல்லது என்று சொன்னார்.

அவள் இதனைத் தன் உறவினரிடம் சொன்னாள். அவர்கள் -கீழ் சாதியார் மதத்திலா மேல் சாதியார் சேருவது” – எனப் பழித்துரைத்தனர். மனைவி சிறிது தயக்கம் காட்டினாள். இறைவனின் ஏவுதலன்றி எதுவும் ஆகாது என்பதைப் பிள்ளை உணர்ந்தார். எனவே தன் மனைவி மனந்திரும்ப வேண்டுமென்று செபித்தார்.

அவரது மனைவி அவரிடம், -இழி குலத்தோர் மதத்தில் சேரலாமா? அது நமக்கு இழிவு தருமல்லவா?” என்றாள். பிள்ளைதன் மனைவியிடம் -பேதாய்! மனிதன் வகுத்ததே சாதி. வேத காலத்தில் தொழில் அடிப்படையாக பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்ற பிரிவுகள் ஏற்பட்டன. இவைக் காலப்போக்கில் சாதிகளாயின. கடவுளால் முதலாவதாக படைக்கப்பட்ட

மனிதன் ஆதாம். நாமெல்லாம் அவர் வழி மரபினர். அப்படியிருக்க சாதி ஏது? மனிதன் கடவுளின் சாய– ல் படைக்கப்பட்டவன். ஆன்மா அழிவில்லாதது. அது விலையில்லா மதிப்புடையது. வானம் அனைவருக்கும் மழை பொழிகின்றது. சூரியன் யாவருக்கும் ஒளி தருகின்றது. உயர் குலத்தோருக்குத் தனி மழையா பெய்கிறது? உயர் குலத்தவருக்கு ஒரு கடவுள், இழி குலத்தவருக்கு இன்னொரு கடவுள் என்பது சரியா? கடவுள் ஒருவரே! அவர் மக்கள் அனைவரின் தந்தை. “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தெய்வம்!” என்று நம் அறிஞர்கள் பாடியதைக் கேட்டதில்லையா, அந்தணன் யார்? -எந்த உயிருக்கும் தீங்கு செய்யாமல் நல்வாழ்வு வாழ்பவனே அந்தணன்” என்றார். அதற்கு அவர் மனைவி -நீங்கள் சொல்வது சரியாகத்தான் தோன்றுகிறது. ஆனால் நம் மூதாதையர்கள் வழிபட்ட குலதெய்வங்களின் அருளால் அல்லவா நாம் வாழ்கிறோம்”[18] என்றாள்.

மனைவி மனந்திரும்புதல்

பிள்ளை -குலதெய்வங்கள் என்பது மனிதன் ஏற்படுத்திக் கொண்ட கட்டுக்கதை”. ஒவ்வொரு குலத்திற்கும் ஒரு குலதெய்வம் என்றால் உலகில் அனைத்துக் குலங்களுக்கும் கோடிக்கணக்கில் தெய்வங்கள் வந்திடுமே! இவர்களில் தலைவன் யார்? சக்தி மிக்கவன் யார்? இவ்வாறு தெய்வங்களைச் சொல்– சண்டையிட்டால் பக்தர்கள் செயல்பாடு என்னவாகும்? சாதிக்கு ஒரு கடவுள் என்பதில்லை. கடவுள் சாதிகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர். அன்பின் உருவானவர். பிறகுலத்தோர் உழுத வய– ன் பலனை நாம் உண்பதில்லையா? தாழ்த்தப்பட்ட குலத்தவரிடம் இருந்து நாம் அவர்களின் கைகளாலே பணம், நெல், கொள், எள் போன்ற தானியங்களைப் பெறவில்லையா? அவைத் தீட்டுப்பட்டது என்று கூறுவார் உளரோ? இழிகுலத்தோரிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்றுக் கண்ணில் ஒற்றிக்கொள்ளும் இவர்கள் மனிதனை ஏன் மதிப்பதில்லை? உண்மை பக்தி இவர்களிடம் இல்லை. குருடர் குருடருக்கு வழிகாட்ட இயலுமா? தன்னைப்போல் தன் அயலானையும் நேசிக்க வேண்டுமென்றார் இயேசு. இதல்லவா மேலான அன்பு.[19]

-மனிதனுடைய மகிழ்ச்சியே நீடிய வாழ்வு. கடவுளுக்கு விருப்பப் படுமாறு உன் ஆன்மாவின் மீது இரக்கமாயிருந்து உன்னைத்தானே அடக்கு. அவருடைய புனிதத் தன்மையில் என் இதயத்தைச் சேர்த்திடு” என்பது கிறிஸ்து மத அருள்வாக்கு என்றார். மனைவி நன்றாய் யோசித்து மனந்தெளிந்தாள். தானும் திருமறையில் சேர மனமிசைந்தாள். இருவரும் வடக்கன்குளம் சென்றனர். அங்குப் பரஞ்சோதிநாதர் மகிழ்ச்சியுடன் தேவசகாயம் பிள்ளையின் மனையாளுக்குத் திருமுழுக்கு அளித்தார். “திரேஸியா” என்ற பெயர் அவளுக்குச் சூட்டப்பட்டது. இதன் தமிழ் வடிவம் “ஞானப்பூ”. இருவரும் இவ்வமயம் அடைந்த இன்பத்திற்கு எல்லையே இல்லை. -நானும் என்

விட்டாரும் ஆண்டவரையே தொழுது இனிமேல் இயேசுவுக்காய் வாழ்வோம். அவரே எங்கள் மீட்பர்” என்று சொல்– இறை அமைதியோடும் மகிழ்ச்சியோடும் செபத்தோடும் வாழ்ந்தனர்.[20]

முடிவுரை

குளச்சல் யுத்தத்தில் கைதியாகப் பிடிக்கப்பட்டு, திருவிதாங்கூரின் படைத்தளபதியாக உயர்த்தப்பட்ட டிலனாய், தனது அரசாங்க வேலையுடன் கிறிஸ்தவ மறையைப் பரப்பும் பணியையும் சேர்த்துச் செய்தார். இயேசு கிறிஸ்துவின் -உலகெங்கும் சென்று நற்செய்தியைப் பரப்புங்கள்” என்ற வாக்கைப் பின்பற்றியே அவர் நீலகண்ட பிள்ளையைக் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறும்படி செய்தார். அவருடைய வார்த்தைகளால் அமைதி அடைந்த நீலகண்ட பிள்ளையும் கிறிஸ்தவ மதத்தின் மீது அளவுக்கதிகமான பற்றுக் கொண்டதால் உடனடியாக திருமுழுக்குப் பெற்றுக் கிறிஸ்தவரானார். டிலனாயின் வார்த்தைகள் எவ்வளவு ஆழமாக வேரூன்றியிருந்தன என்றால் நீலகண்ட பிள்ளை தான் கிறிஸ்தவரானது மட்டுமன்றி தன் மனைவியையும் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறும்படி செய்தார். இதன் மூலம் நீலகண்ட பிள்ளையும் டிலனாயும் கொண்டிருந்த ஆழமான நட்பே பிள்ளையவர்கள் கிறிஸ்தவத்தைப் பற்றி அறியவும், கிறிஸ்தவராகவும் காரணமாக அமைந்தது என்பது உள்ளங்கை நெல்– க்கனியாம் தெளிவாகப் புலனாகிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. டி. கே. ரவீந்தரன், சேர்னல் ஆப் கேரளா ஸ்டடீஸ் (ஆங்கிலம்) தொகுதி– 11, திருவனந்தபுரம், 1975, ப. 375.
2. மேற்படி.
3. பி. சங்குனிமேனன், எ ஹிஸ்டரி ஆப் திருவிதாங்கூர் (ஆங்கிலம்), மெட்ராஸ், 1878, ப. 95.
4. டி. கே. ரவீந்தரன், சேர்னல் ஆப் கேரளா ஸ்டடீஸ் (ஆங்கிலம்) தொகுதி – 5, திருவனந்தபுரம், 1978, பக். 79–81.
5. மேற்படி.
6. மேற்படி.
7. மைசூர் யூனிவர்சிட்டி மேகசைன், தொகுதி – 9, மைசூர், 1926, ப. 112.
8. எம். எஸ். ஜே. தங்கசாமி, வஞ்சி நாட்டு வேத சாட்சி, நாகர்கோவில், 1986, ப. 26.

9. சே. ரோ. நற்சீசன், மறைசாட்சி தேவசகாயம், நாகர்கோவில், 2002, ப. 55.

10. ஜி. றி. மெக்கன்சி, கிறிஸ்றியானிற்றி இன் டிராவன்கூர் (ஆங்கிலம்) திருவனந்தபுரம், 1901, ப. 80.

11. சே. ரோ. நற்சீசன், மறைச்சாட்சி தேவசகாயம் பிள்ளை வரலாறு, நாகர்கோவில், 2006, பக். 34–35.

12. அமலகிரி அந்தோணிமுத்து, வேதசாட்சி தேவசகாயம் பிள்ளை விரிவான வரலாறு, நாகர்கோவில், 1988, ப. 46.

13. வடக்கன்குளம் : இங்குள்ள பரலோக மாதா சுரூபத்தின் முன் 1903 அக்டோபர் 23–ம் நாள் ஒருவர் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்த போது மாதா சுரூபம், கண்ணீர் விட்டு, தலை சாய்த்து, கூப்பியிருந்த கரங்களை விரித்து, மாதா காட்சியளித்ததாகவும், கோவில் மணி அடித்து, ஆட்கள் கூடி செபம் செய்தபின், தானே கைகூப்பி முன் நிலையை அடைந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது; அந்தச் சுருபம் இப்போதும் அந்தத் தேவாலயத்தில் இருக்கிறது.

14. பரஞ்சோதி நாதர் சுவாமிகள் என்று அழைக்கப்படும் இக்குருவானவர் 1741 முதல் 1950 வரை வடக்கன்குளம் விசாரணைக் குருவாயிருந்தார்.

15. பவு– லோ, எ. எஸ். பர்த்தலோமியோ, இண்டியா ஓரியன்டா– ஸ் கிறிஸ்ற்றியானா (லேற்றின்), ரோம், 1794, ப. 207.

16. பி. புஷ்பராஜ், தேவசகாயம் பிள்ளை, தி மார்ட்டியர் (ஆங்கிலம்), நாகர்கோவில், 1988, ப. 34.

17. எம். சிங்காராயன், அரண்மனை முதல் ஆரல் மலை வரை, நாகர்கோவில், 1979, ப. 24.

18. எம். எஸ். ஜே. தங்கசாமி, மேற்படி. ப. 45.

19. மேற்படி, ப. 45–46.

20. எ. மாதவடியான், தேவசகாயம் பிள்ளை சரித்திரம் (மலையாளம்), திருவனந்தபுரம், 1947, ப. 15.